

ALDRIG MERE KRIG stiftet 17. oktober 1926. Dansk sektion af WAR RESISTERS INTERNATIONAL

Pacifisme
Militærnægtelse
Civil ulydighed
Ikkevold
Freds – og
Konfliktløsning

PACIFISME ER EN LIVSHOLDNING
**ALDRIG MERE
KRIG**

Udvalgte artikler fra foreningen Aldrig Mere Krigs Nyhedsbreve

I STEDET FOR DANSK MILITÆR TRANSPORTHJÆLP?

Af fredsforsker Jan Øberg den 28. august

Efter min intensive kritik af Folketingets beslutning den 27. august om at sende et Hercules transportfly til Irak for at hjælpe amerikanerne med at transportere våben og ammunition fik jeg spørgsmålet: Hvad vil du have foretrukket? Og det er da et godt og rimeligt spørgsmål. På 20 minutter skrev jeg det følgende:

1. Omfattende humanitær bistand med indbygget forsoning og utvetydig undskyldning til det irakiske folk siden 2007.
2. Danmarks brud med de økonomiske sanktioner længe før andre – da de i praksis blev til et folkemord.
3. Tidlig afstandtagen fra USAs måde at administrere Irak på og spille shiiter ud mod sunnier, nedlægge hæren og baath-partiet.
4. En overgangsordning efter besættelsen med peace-building via det internationale samfund, specielt FN – hvad der havde været brug for ville være måske den største internationale fredsbyggende indsats siden 1945. Herunder fredsbevarende styrker fra FN-stater, der ikke har specielle interesser i området.
5. Ingen militær støtte fra vest til alt revl og krat i Syrien bare de var imod Assad. Ingen opdeling i to parter og ingen Syriens Venner. Men i stedet en ordentlig tilrettelagt fredsprocess med konsultationer og senere forhandlinger med alle parter i Syrien, specielt civilsamfundet – og ikke de fuldstændigt inkompetente “forhandlinger” i Geneve.
6. *All inklusive* konsultationer, dialoger og brainstormer med alle parter i hele Irak endnu før USA forsvandt – for at sikre en forsoningsproces internt og en politisk overlevelse og fremtidshåb hos alle. Nu satsede man på en amerikansk domineret politisk løsning med Al-Maliki – som om det kunne lede til inklusivitet og demokrati – og på at genoprette en slags hær og med de factor magten forlagt til USAs gigantiske ambassade med 6.000 mennesker, en stor af hvilke er CIA og lignende.
7. Kort sagt et mindstemål af forståelse for det irakiske samfunds kompleksitet og respekt for dets kultur, mennesker og historie. Der har aldrig været borgerkrig i Irak – USA, Danmark etc skabte den. Sunnier og shiiter var heller ikke en vigtig skillelinje, kan jeg fortælle fra egne besøg og cirka 170 interviews overalt i det irakiske samfund før invasionen.
8. Et helhedsgreb om Mellemøsten i regionale organisationers og FNs hænder og IKKE USAs eller NATOs, de er de eneste, der ikke kan lede arbejdet med at forme en fremtidig Mellemøsten. Jeg forestiller mig ting som en slags OSCE for MØ, et fælles økonomisk marked, autonomiløsninger, føderationer og konføderationer, kantonisering og andre løsninger end nye stater med hårde grænser – og stadig inddragelse af menneskene og ikke kun regeringer.
9. En ophævelse af de ukloge og fuldstændigt uretfærdige sanktioner mod Iran – vestens muligvis potentielt vigtigste partner i hele området, fordi det ikke er arabisk – men hér står Teherans og USAs hardliners i vejen for al sund fornuft. Uden en løsning på vort forhold til Iran kan vi for så vidt glemme resten.

10. En serie Ikke-Angrebspagter mellem forskellige parter, stop for våbenhandel til alle mulige og atomafrustning af Israel – det hele hænger sammen.

11. Hvis Vesten absolut vil have et selvstændigt Kurdistan så fint for mig men det skal der findes en langsigtet fredelig plan for da det ikke kan gennemføres uden splittelse af eksisterende stater. Det er kun

muligt ad forhandlingsvejen, ikke gennem våbenhjælp til Iraks kurder (som USA har favoriseret i ekstrem grad og ladet Irak subventionere under alle sanktionsår på grund af olien dér).

12. En historisk bevidsthed i Vest om det ufatteligt store medansvar vi har for balladen i Mellemøsten gennem de sidste 100 år – Sykes-Picot, Balfour, engelsk protektorat, støtten til den hårde, terroristiske i stedet for den bløde zionisme – kort sagt en smule selvrefleksion og ydmyghed. Det Folketinget har besluttet i dag ligger inden for den imperialistiske/kolonialistiske/voldelige tradition. Verden behøver noget andet.

13. En minimumsforståelse af to små ting. At alt hænger sammen i Mellemøsten – men for politikere hænger meget lidt sammen og tidshorizonten er max. 4 år – det kan man ikke lave statsmandskunst af. At USA/NATO/Vesten er på vej ned relativt og USAs imperium absolut – og at en klog dansk udenrigspolitik er en, der indser det i tide og – uden at vende sig bort fra USA – vender sig med åbenhed mod BRICS og alle andre. Der har i årtier ikke eksisteret en grundlæggende dansk uafhængighed af amerikansk politik og verdenssyn – og jo værre den blir, jo mere klæber vi os fast i stedet for bare at spørge: Hvad nu hvis...

14. Derfor: Jo længere vi hæger os fast i USA's totalt modproduktive “krig mod terror” så vil der blive mere terror i verden (dét véd vi allerede) og der vil blive boomeranger mod Danmark. Det er IKKE sikkerhedspolitik eller fred – det er usikkerhed og mere krig.

Det eneste der kræves er for så vidt bare at der kommer nogen med en værktøjskasse, der ikke kun indeholder hamre. At nogen bruger intellektet og ikke kun hammeren. Lige for øjeblikket blæses ISIS op til det store dyr i åbenbaringen og det er fuldstændigt ligegyldigt hvad vi føler om dem. De er en part i konflikten og selv med Fanden skal man snakke når man vil nå et resultat.

JanOberg.wordpress.com/2014/08/28/istedet-for-dansk-militaer
Blog.Transnational.org/2014/06/tff-pressinfo-what-to-do-now-in-iraq/

HØR ung dansk fredsforsker (samt formand for RIKO) fortælle om det nye center for løsning af internationale konflikter CRIC, samt om egen forskning om det Arabiske Forår, om brugen af nye medier og vold kontra ikkevold.
ArneHansen.net/dialog/fred/140426IsabelBR-om-CRIC64.htm

UDSTILLING OM TIDLIG KRIGSMODSTAND – UDEN PACIFISME

Af Tom Vilmer Paamand

En ny udstilling på Det Kongelige Bibliotek belyser dansk neutralitet og krigsmodstand under 1. Verdenskrig gennem syv konkrete danskeres kamp for fred.

Da 1. Verdenskrig brød ud i 1914, erklærede Danmark sig neutralt. Under krigen døde en hel generation af unge mænd i skyttegravene.

Herhjemme var næsten alle enige om, at krig skulle undgås, men ingen var enige om, hvad der skulle gøres. Skulle mænd tvinges til værnepligt? Skulle vi forsvare landet, hvis det blev angrebet? Gennem syv kendte og mindre kendte personer præsenterer udstillingen de mange forskellige holdninger til krig eller magtanvendelse: Forsvarsministeren Peter Munch, forfatteren Georg Brandes, fredsforkæmperen Eline Hansen, socialisten Marie Nielsen, syndikalist Andreas Fritzner, soldaten Christian Campradt og samaritaneren Ingeborg Stemann. Udstillingen går tæt på det enkelte menneske, med eksempler på krigsmodstand, der også er aktuel for debatten i dag.

Selv om biblioteket selv har annonceret udstillingen som *"Pacifisme i kanoernes skygge"*, er ingen af de syv udvalgte pacifister. Dette har også fået flere medier til at fokusere på de af deltagerne, der nok var imod en altødelæggende krig, men samtidig i ord og handling støttede tanken om en voldelig revolution for at stoppe krig: *"Militærnægtere var ikke for fine til vold"*.

Hvis biblioteket havde ønsket det, havde det været nemt at finde den tids pacifister. *Dansk Fredsforening* fra 1882 var fortsat landsdækkende, arbejdede for dansk neutralitet og for militære besparelser, og rummede også pacifister. I 1913 blev den første rent pacifistiske organisation *Kristeligt Fredsforbund* stiftet, året efter den pacifistiske ungdomsforening *Pax*, og fra 1916 havde *Kvindernes Internationale Liga for Fred og Frihed* en afdeling i Danmark (*Aldrig Mere Krig* kom først til i 1926).

De mange militærnægtersager under 1. Verdenskrig førte til, at Danmark i 1917 fik en militærnægterlov, og året efter oprettedes den første danske militærnægterlejr. Heller ikke alle nægterne var renlivede pacifister, men det virker besynderligt at Det Kongelige Bibliotek benytter en sådan overskrift uden at omtale en eneste pacifist. Ægteparret Fredrik og Matilde Bajer, der delte Nobels Fredspris i 1908, ville fx have været et indlysende valg.

Udstillingen er åben til den 31. januar – læs det omfattende materiale på nettet.

KB.dk/da/dia/udstilling/medmedvaabnene.html

PETE SEEGER OMRINGEDE HADET MED SIN SANG

Fredsaktivisten og folkesangeren Pete Seeger, der døde i januar, havde selv bygget sin kendte banjo. På skindet skrev han: *"This Machine Surrounds Hate and Forces it to Surrender"*.

Erklæringen var et svar til kollegaen Woody Guthrie, der på sin havde proklameret: *"This Machine Kills Fascists"*. Seeger kæmpede mod krig og for miljøet til sin død. Han beskrev selv aktivisternes langvarige indsats sådan:

"They're like a few guys putting grains of sand on one side of a scale with teaspoons, while on the other side a lot of industrialists are loading boulders on with dump trucks. The question is whether the sand is falling off as fast as we are putting it on the scale. We need more teaspoons and more people. You can never tell what might work if we had enough people with teaspoons."

TILGIV HJEMVENDTE HELLIGE KRIGERE

Politiken har interviewet et tidligere ledende medlem af verdens største racistiske skinhead-organisation. Han genkender sin egen vrede i de såkaldt Hellige Krigere, der rejser ud for at kæmpe i Syrien – og opfordrer til tilgivelse: *"Jeg mener, at den danske regering vil komme meget længere ved højt og tydeligt at sige: Alle I, som har begået den fejltagelse at rejse ned til kampene i Syrien, I kan komme hjem, og I skal være velkomne. Vi bliver ganske vist nødt til at arbejde med jer. Vi skal bruge lang tid på at tale med jer og forstå, hvorfor I gjorde det. Men vi vil lytte til jer og høre, hvad jeres bevæggrunde er. Man skal tilbyde tilgivelse gennem afradikalisering. Pointen er at demonstrere de menneskelige værdier, vi tror på, og få dem introduceret tilbage i de her menneskers liv."*
Politiken.dk/magasinet/interview/ECE2396257/jeg-var-ultravoldelig-nynazist

DER BLÆSER EN KOLD VIND

Af Peter Henning

For et år siden diskuterede Fredsvagten om vi skulle lukke. Statsministeren "hjalp" os ved på det nordiske ministermøde underlagde/støttede hun Obama omkring Syrien. Siden er der sendt tre helikoptere til Afghanistan og et stort transportfly sammesteds – og nu et lignende fly til kurderne som bl.a. skal transportere våben. Der er tillige problemet i Ukraine. Og vi fik Scharnberg Prisen – ikke nævnt i medierne. I dag er der ganske vist ingen der tør kalde os landsforræddere eller naive. Vi står der endnu. Da vi startede for snart 13 år siden stod vi i femten timer og aldrig alene. I dag står vi knap nok seks timer og oftest alene. Jeg kalder det min højskole, fordi jeg har lært en masse om politik, religion, etnicitet og geografi, historie mm. Har du lyst så kom og vær med!

WRI KRÆVER MÆGLING I UKRAINE-KONFLIKTEN*Af War Resisters' International*

Krigen er tilbage på europæisk jord, og det lader til at europæerne ikke er i stand til – eller ikke er villige til – at anvende de erfaringer, de forsøger at undervise i andre steder. Den Europæiske Union, vinder af Nobels Fredspris, satte Ukraine i en umulig situation, da landet blev bedt om at vælge mellem en politisk pagt med EU, eller en nær økonomisk forbindelse med Rusland.

Almindelige mennesker i Ukraine har nogle af de laveste lønninger på kontinentet, og en af de højeste niveauer af politisk og økonomisk korrupsion, hvilket skaber udbredt håbløshed – derfor lignede tilbuddet fra EU en gylden mulighed for at tage et første skridt op af dyndet.

Begge siders vold i de senere faser af protesterne på Maidan-pladsen skabte en præcedens, og tjente som begrundelse for brugen af vold i de dele af Ukraine, hvor mange mennesker er uenige med landets nye politiske kurs. Også tilstedeværelsen af neo-nazister i den nye officielle ukrainske politik, og stigningen af paramilitære enheder forbundet med dem, har tilskyndet andre ukrainere – i de områder, hvor mange føler sig mere tiltrukket og forbundet med Rusland end med EU – til at overveje væbnet kamp som en legitim metode til at håndtere konflikten.

Rusland ventede ikke længe på at tage Krim i besiddelse, begrundet som 'folkets vilje' – på trods af selv at have tilsidesat tilsvarende overvejelser i egne områder for et årti siden, hvor separatister blev brutal undertrykt. Ligeledes har den ukrainske regering anvendt magt mod sine pro-separatister. Dette viser endnu en gang, at for de involverede stater handler konflikten om territorium snarere end om deres indbyggeres liv.

I denne konflikt ser vi, at det er svært at skelne mellem civile demonstranter, uanset hvilken politisk perspektiv, som de kommer med, og medlemmerne af paramilitære enheder, der ofte blander sig med ubevæbnede og fredelige demonstranter. Dette tilskynder tendensen til at civile bliver militære mål, som det skete i Odessa og andre steder.

NATO gjorde det eneste, det kender til: begyndte på manøvrer, der lignede en krigstrussel. Rusland gjorde det samme ved at gruppere sine styrker tæt på grænsen til Ukraine. NATOs næste manøvrer er planlagt til at finde sted inde i Ukraine. De eneste vindere af den fortsatte brug af våben i de omtvistede områder af Ukraine vil være våbenindustrien, som nu lobbyer for højere militæudgifter i de europæiske lande på grund af "truslen" om en større konflikt. Og den nye ukrainske præsident, som har fået bred international legitimitet, besvarer situation med mere vold.

Vi opfordrer derfor til en øjeblikkelig og betingelsesløs våbenhvile fra alle involverede parter i konflikten.

Vi opfordrer NATO og Rusland til at stoppe med at true hinanden; at holde op med at flytte tropper rundt i området; og at stoppe retorikken om at genoptage våbenkapløbet, fornyelsen af atomvåben, og det planlagte *Star Wars* missilskjold

i Østeuropa. Og vi fordømmer NATOs ekspansion ind i nye områder.

Vi opfordrer til et stop for yderligere militarisering af regionen i form af værnepligt og oprettelsen af nye militære styrker (både officielle og alt andet).

Vi opfordrer ukrainerne til at modstå krigsførelsen ikke-voldeligt, at nægte at deltage i den, og – især hvis de er mobiliseret til regulære eller irregulære væbnede styrker – at blive militærnægttere.

Vi fordømme den ensidige ændring af ejerskabet af Krim og forlanger sådanne spørgsmål løst med fredelige midler, herunder gennem anvendelsen af

anerkendte internationale juridiske processer for at undgå at skabe nye "fastfrosne" konflikter.

Vi opfordrer til øjeblikkelige forhandlinger med international mægling, og involvering af alle berørte parter, for således at finde en løsning, der vil sikre varig fred i regionen.

Vi fordømmer inddragelse af fascistiske grupper i den ukrainske regering, som dermed har brudt EUs tabu om sådanne grupper i EU-tilknyttede regeringer.

Vi opfordrer medierne, fra vest og fra øst, til at undgå spredningen af militær propaganda og rygter, og til at fokusere på præcis og professionel rapportering af begivenhederne i Ukraine. Især bør det undgås at fremme polarisering som at afvise hele den ukrainske regering som fascistisk, eller ved at karakterisere demonstranter i det sydlige og østlige Ukraine som stalinister.

War Resisters' International står klar til at tilbyde al den støtte vi kan til alle dem, der modstår krigsførelse med anerkendte ikke-voldelige midler, især militærnægttere og desertører. Vi minder alle involverede om, at retten til at nægte militærtjeneste er anerkendt af Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, og at både Ukraine og Rusland er bundet af dens kendelser.

Erklæring vedtaget på WRIs konference juli 2014 i Cape Town. Oversat af Tom. WRI-irg.org/UkraineJuly2014

HØR interview med fredsforsker Jan Øberg om krisen i Ukraine og NATO/EU-militarisme historisk og aktuelt samt til slut fredsperspektivet – fra FLR-Dialog. ArneHansen.net/dialog/fred/140520JoebergUkr1-Hi-bagg64.htm

HØR et politisk og et juridisk opgør med Danmarks hidtidige militaristiske udenrigspolitik med Nikolaj Willumsen, ELs sikkerhedspolitiske ordfører, og Christian Harlang, advokat fra retssagen om den grundlovsstridige krig mod Irak. ArneHansen.net/dialog/fred/140614Nikolaj+harlang64.htm

EFTERLYSNING: EN AMBITIØS SIKKERHEDSPOLITIK!

Af Frants Villadsen, Hasse Schneidermann og Tom Vilmer Paamand

Giv freden en chance, giv diplomatiet en chance, hold op med at slå

– og tal sammen!

Budskabet fra FN's generalsekretær Ban Ki-moon er enkelt og klart, og samtidig et fremragende grundlag for en tidsvarende sikkerhedspolitik for Danmark.

Generalsekretæren reagerer med eftertænksomhed, selv om han ser de samme billeder af dræbte børn i Syrien, der også fylder danske avisers forsider.

Regeringsledere reagerer på den fælles bestyrtelse med planer om at bombe, men store dele af deres befolkninger bakker ikke op. Noget nyt er på færde. I skrivende stund [september 2013] tøver politikerne, og de straffende bomber er endnu ikke på vej mod Syrien. Også i Danmark tøver regeringen, selv om den for længst har meldt ud, at Danmark gerne deltager i en militær intervention.

USA's præsident Barack Obama har problemer med sin hjemlige opbakning. Den republikanske opposition efterlyser mere præcise strategiske og taktiske mål, en exit-strategi og et succeskriterium. Det samme sker i Danmark, hvor Venstres leder Lars Løkke Rasmussen stiller lignende krav. Dansk Folkeparti og Liberal Alliance er sammen med Enhedslisten direkte imod, at Danmark kaster sig ud i endnu et militært indgreb.

Måske ender det atter med bomber, for det er sædvanligvis den eneste løsning, der ligger klar i værktøjsskuffen. Netop derfor er det vigtigt, at den nuværende tøven bliver brugt konstruktivt. Den er et godt udgangspunkt for at nytænke Danmarks sikkerhedspolitik, for at skabe en bredere vifte af alternative løsningsmodeller at vælge fra, både nu og når der næste gang opstår akut behov for handling.

Denne kronik er en efterlysning af sådanne alternative løsninger. Vi er fra foreningen Fredsministerium.dk, som er et relativt nyetableret og voksende samarbejde mellem en lang række organisationer i fredsmiljøet, samlet om det fælles mål at få oprettet et fredsinstitut i statsligt regi med reel nytænkning. For os at se har Danmark behov for på dette niveau at få gennemført en nøgtern evaluering af effektiviteten af de seneste ti års militære indgreb, kombineret med udviklingen af alternativer, baseret på at ny forskning peger på, at tidlig indgriben med ikkemilitære midler har størst chance for at skabe varig fred.

Historisk står Danmark lige nu med en unik mulighed, da kamptropperne er vendt hjem fra krigszonerne i fjerne lande. Forskerne er så småt begyndt på vurderingerne, og de ser ikke særligt positive ud. Dette bakkes i høj grad op af debatten i medierne, hvor der allerede er gang i de mere tænksomme overvejelser. Det interessante er ikke længere hvem der gjorde hvad, men hvordan Danmark kommer videre.

Når vi peger på behovet for et fredsinstitut, skal dette ses i sammenhæng med et ønske om at danske politikere ikke fastlåser de økonomiske muligheder i et fortsat højt forsvarsbudget, og indkøb af nye kampfly. Heldigvis er der endnu ikke skrevet bindende kontrakter. Der er derfor fortsat mulighed for at kvalificere

debatten, så den ikke drejer sig om hvilke kampfly der er bedst – men i stedet om hvilke opgaver, der skal løses og hvordan. Når der nu er et flere milliarder kroner stort råderum afsat til sikkerhed, bør en solid del af midlerne bruges til *fredsførelse*. Hermed mener vi den humanitære og konfliktforebyggende, miljømæssige og sociale indsats. Under statsminister Anders Fogh Rasmussen fremstod aktivistisk udenrigspolitik som en modsætning til tidligere tiders påstået fodslæbende politik.

Men det aktivistiske var ikke nyt. Danmark har siden 1950'erne konsekvent deltaget udfarende i verdens brændpunkter, men altid under FN's

flag. Dansk sikkerhedspolitik skal efter vor opfattelse fortsætte i dette spor, men baseres på en helt anderledes videnskabelig tilgang til internationale konflikter. Vi sidder ikke med alle svarene, blot med en masse spørgsmål, som også resten af verden har stort behov for at finde svar på.

Samtidig med at manglen på en uvildig evaluering af de militære værktøjers tid fortsat er iøjnefaldende, har freds- og konfliktforskningen stort set været nedlagt. Den nuværende regering har heldigvis bevilget 15 millioner kroner til et "Forskningscenter for løsning af internationale konflikter". Også Dansk institut for internationale studier (DIIS) fik øget bevillingen. Beløbene er dog fortsat alt for små til at fredsforskerne kan give solidt med- og modspil til de militære forskningsinstitutter. Her skal helt andre beløb på bordet, så de danske fredsforskere får endnu bedre muligheder for at samarbejde hele vejen rundt, fra Forsvarsakademiet over Udenrigsministeriets diplomater til ulands- og bistandsorganisationernes dygtige folk.

De hjemvendte soldater har masser af nyttige erfaringer, og det samme har mange af vore indvandrere og flygtninge. Købet af nye kampfly bliver markedsført som om det vil skabe masser af varige arbejdspladser, selv om sporene fra medproduktionen af F-16 kampflyene burde skræmme. Kun få af de involverede virksomheder overlevede længere end de statsstøttede ordrer. Aktuelt er EU ved at lukke helt ned for at sådanne krav om modkøb og medproduktion fremover vil være mulige, så omstilling er nødvendig.

Oprettelsen af et fredsinstitut kan over nogle år sætte fuld skrue på udviklingen af alternative diplomatiske, freds- og konfliktløsninger, hvor vi ser masser af nye arbejdspladser. Nedlagte kaserne kan genåbnes til lokale fredsuddannelser, og der er brug for produktion af smart udstyr til udstationeringen samt overvågning af konfliktområder.

Vi foreslår at tage angrebet ud af Forsvaret ved at etablere en *fredsaktivistisk udenrigspolitik*, så Danmarks internationale indsats i højere grad kan leve op til de erklærede mål. Når det nuværende statsapparat mest har erfaring med militære

Løsninger på konflikter, er det kun sådanne forslag, som embedsværket stiller. Danske politikere mangler adgang til en langt bredere værktøjskasse. For at nå så radikalt et mål som en fredsaktivistisk udenrigspolitik, er der nødvendigt både at skaffe bred folkelig opbakning og politisk vilje for en fredsminister til at koordinere overgangen. Denne minister skal gennem bevillinger til forskning skabe nok viden på området og tillid til metoderne, så embedsmændenes konfliktoptrappende rutiner kan brydes.

En dansk fredsminister er ikke en ny ide. Kristen Helveg Petersen fungerede som nedrustningsminister under den radikalt ledede Baunsgaard-regering. En række andre lande kloden rundt som f.eks. Canada, New Zealand og Sverige har også haft dem. Gruppen bag Fredsministerium.dk ønsker, at Danmark fører en virkelig ambitiøs udenrigs- og sikkerhedspolitik med visioner. Vi ønsker et land, der bliver kendt for sit fredsministerium, der fokuserer på alternativer til krig og vold, når konflikter skal løses.

For Fredsministerium.dk er *fred* ikke blot et nyt dækningsnavn for varetagelse af et lands snævre nationale interesser. I et rigt land som Danmark er der råd til at føre en intelligent og ambitiøs udenrigs- og sikkerhedspolitik. Internationalt skal vi presse på for et øget sikkerhedspolitisk samarbejde, i Norden, EU og FN, men altid på fredens præmisser.

Danmark ny sikkerhedspolitik vil kunne ligge flot i forlængelse af de indledende ord fra FN's generalsekretær, og følge FN-pagtens krav, der også står som NATO's officielle formål, nemlig at *bilægge mellemløselige tvistigheder ved fredelige midler*.

En længere version af teksten med mange flere gode detaljer kan ses på Fredsministerium.dk/pdf/kronik_fredsministerium.pdf

Ovenstående meget optimistiske tekst blev skrevet som optakt til Fredsministeriums Dialogmøde på Christiansborg i september 2013 om en fredsaktivistisk udenrigspolitik - og altså før Folketinget atter valgte krig i sommeren 2014. Det store panel rummede folketingspolitikere og

forskere, og mødet samlede 60 meget aktive deltagere.

Se TV Gaderummets optagelse:

[Youtube.com/watch?v=_b40WxJB2Cw](https://www.youtube.com/watch?v=_b40WxJB2Cw)

Bliv medlem af AMK

Støt freden – "knæk et gevær med os

Der er brug for pacifistiske synspunkter mere end nogensinde. Vi har brug for dig. Vi har brug for at blive flere

Kontakt:

Aldrig Mere Krigs Landskontor,

Hermod Folke Hansen, Nørremarksvej 4, 6880 Tarm

Telefon: +45 97373163

Vi arbejder på at finde alternativer til oprustning og på at udvikle forsvarsformer, der bygger på ikke-vold.

Aldrig Mere Krig er ikke knyttet til noget

__Oplysning om Aldrig mere krig

Inkluderet i medlemskabet

er bogen "Krudd uden Kugler" og AMKs emblem

__Enkeltperson

kr. 225

__Par

Kr. 300

__Uddannelsessøgende

Kr. 150

__Pensionist

Kr. 150

Navn

Adresse

Tlf.

E-mail

At være pacifist er en livsholdning. Aldrig Mere Krig blev startet i 1926 og er i dag en af landets ældste fredsorganisationer.

- derfor er AMK en gammel forening, der ikke kun kører på enkelte mærkesager - det er livet det drejer sig om, og den "sag" forældes ikke.

Fred er en menneskeret – Krig er en forbrydelse mod menneskeheden

Konflikter bør altid løses med fredelige midler

Læs principprogram og vedtægter:

www.AldrigMereKrig.dk/sider/vedtaegt.htm

PACIFISME ER EN LIVSHOLDNING

Aldrig Mere Krig er Danmarks eneste sammenslutning for konsekvent krigsmodstand. Vi står som pacifister principielt fast mod brugen af vold og krig i alle slags konflikter, uanset hvem der har våbnene i hænderne.

Pacifisme og ikkevold er ikke passivt at vende den anden kind til verdens uretfærdighed, men aktivt at arbejde for at fjerne årsagerne til krig og konflikt. Alle husker Murens fald, hvor Østeuropas militante regimer faldt uden megen vold, da folket krævede forandringer. Selv om området var tungt bevæbnet, skete det stort set med fredelige midler.

Historisk set er ikkevoldelige omvæltninger en mere effektiv og langtidsholdbar metode til vælte en diktator eller bekæmpe en besættelsesmagt med, end guerillakrig og bomber er. Militære sejre fører ofte til militariserede samfund, mens protester, strejker og ulydighed skaber samfund med plads til aktive borgere. Fred er en menneskeret og krig er en forbrydelse mod menneskeheden. Et militært forsvar virker i sig selv konfliktskabende, og bør fuldstændig afskaffes. Alternativet er forebyggelse, tidlig mægling og i tilfælde af angreb eller besættelse et ikkevoldsforsvar, som bygger på civil modstand. Udenrigspolitisk støtter vi alle skridt mod afrustning og afspænding. Dette kan ske ved mægling, nedrustning, militært udtyndede zoner og egentlige fredszoner. Mange af disse skridt er allerede i brug, men er meningsløs konfliktoptrapning, når de gennemtvinges under trussel om vold. Sats i stedet på samarbejde gennem humanitær, diplomatisk og folkelig konfliktløsning gennem kontakt på tværs af alle grænser.

Konflikter og interessemodsatninger mellem stater, nationer og personer skal løses ved forhandling og uden brug af militær eller økonomisk magt. En konflikt er aldrig entydig, og hele folkeslag kan ikke erklæres for hinandens fjender. Vi bekæmper derfor ensidige fjendebilleder, og har på forhånd valgt side imod krig og vold. Blot ved at droppe den militaristiske udenrigspolitik kan der frigøres rigeligt med midler til opbygning af en fredskapacitet på alle niveauer – lige fra folkeskolen til regeringen. Ikkevoldstræning og forskning i konfliktløsning kan give beslutningstagerne en mere rummelig værktøjskasse, så der ikke altid gribes efter bomber, når målet er fred.

At være pacifist er en livsholdning, der rækker ud over partipolitik og religion. Derfor er Aldrig Mere Krig en forening, der ikke kun kører på enkelte mærkesager – det er selve livet, det drejer sig om. Aldrig Mere Krig blev startet i 1926, og er i dag en af landets ældste fredsorganisationer.

Der er brug for pacifistiske synspunkter mere end nogensinde.

Se mere på www.AldrigMereKrig.dk